Tit Thorvaldsen.

Charlottenborg, d. 29de Jan. 1833

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

1833.
15

Det har været mig en Glæde, igiennem Bissen at erfare, at de er tilfreds med 1ste Deel af mit Værk, og jeg længes nu stærkt efter ogsaa at faae den 2de Deel i deres Hænder, da den er udkommet allerede for tre Maaneder siden. Det synes at mit Arbeide har mundet meget Bifald og de Recensentere, i England, Tydskland og i Danmark, som hidtil have haft fat paa mig, have været mig meget gunstige. Af den tydske Udgave er 1ste Deel udkommet og jeg venter at den 2de snart vil følge. Jeg samler nu til et 3den bind og takker dem derfor for de blade af Rezia's (Iccio's) Værk, som jeg igiennem Bissen venter fra dem. Rygtet om deres formentede Besøg til Danmark i Foraaret har her fremkaldt megen Glæde, og da Folk mene, at jeg fremfor Alle maa vide Beskad om Alt, hvad dem angaaer, saa møder mig allevegne, i Selskaber, paa Gaden, i Theatret, det Spørgsmaal: Er det sandt at vi kunne vente Thorvaldsen hertil i Aar? Hertil svarer jeg i Almindelighed: At vi vel for det første kunne have Grund til at glæde os i Forventningen; men at Sagen dog forekommer mig temmelig usikker. Ved Holmen synes det at man har tramlet med Udsendelsen af en Fregat; i detmindste har Holmens Chef to Gange været hos mig for at faae Underretning om Størrelsen af Christusstatuen, og jeg har landet Freund beregne mig Maalet paa Statuen, naar den bliver indpakket. Prinds Christian har idag yttret for mig, at denne Sag nu er paa det rene. At jeg glæder mig

15 29/1 1833

ved Haabet om dens Bestyg i Danmark, befinder jo mest alle at Elskov, men jo saa gjøre mange Skuldsyge i min Stue.

Den egentlige Anledning for dette mit brave Forsøg jo meddelelsen andre alle bekendt. Jeg beder dem dømme, ikke i mit eget, men i alle dansk Kunstelskeres Navn, om at bønfalde os en Erindring, som med alle mit Liv skal blive dem levende.

Den formuende Kunstforening, som nu tæller omtrent 700 Medlemmer, og i hvis Administration jeg har den Ære at være, har under Danmarks totale Mangel paa Kundskab til de nulevende, udenlandske Kunstneres Frembringelser besluttet med stille Generalforsamling, at den aarlige Skat ammuleres nu Rbd af 200 Spec. eller 50 Louisdor til derfor hvert enkelt aarligt at købe Nederlandernes private Samlinger med et <u>mindre</u> Arbeide af en eller anden blandt de berømteste, nulevende Malere i Udlandet. Hensigten derved er den, at opsøge mere ældre og yngre Malere, at forskaffe os med Synet af Værker fra Kunstnere, som have en aldeles enkeltstaaende Fortjeneste at bringe til Hovedstaden Udbytte, — at bringe Guldkorn ind i den Glemmes Kunst. Dannelsen, som jo nemlig, vor mindste Kundskab til dem og mulige ikke kunne komme i Betragtning, dersom vi derfor maatte os betydelige Udgifter; men vi have ikke Raad til at anmode mere og haabe dog, at mangen Kunstner til den Tid vil have os et lille Arbeide, som giver Een gode Idee om Kunstnerens Mesterskab, og ikke mere end Enmeter Kunstneren bestiller os for en Kunstforening, som lover til Gjengjæld derved at udvide Grændserne for dens borgerlige Lyst.

Horace Vernet (Directeuren for det franske Akademie) har saaledes et saa berømt Navn i Danmark, at ingen, der gaa nogen Maade beskæftiger sig med Kunst, kan være bekendt, ikke at kjende dets Ansigt; saa der er indenfor Danmarks Grændser ikke et Gjennemsnit af dem og mere Sikkerhed ikke til at skaffe os nogen; fordi de ikke kjende dem. Vilde det derfor ikke være et nordisk Skridt af vor Kunstforening, som aarligen anvender et par tusind Daler paa at afkøbe indenlandske Kunstneres Arbeider, at anvende 200 Spec aarligen paa at afbøde et Navn, som ikke mere offentlige eller private Kunstsamlinger have afbødet?

Da dette Forslag var antaget vilde Man skrive strax Direct. for Horace Vernet med Forespørgsel, om han vilde tage mod en Bestilling af den under dette Omstændigheder vilde komme med Hensyn imøde, saa Hensyn til den ringe Sum, vi have at disponere over, gjorde os det vanskeligt, at han, der maa opgive ethvert, at vi her have en Kunstforening, kunde gøre os et Afslag, der vilde falde bestemmende tilbage paa den der have benyttet dens Velgjørenhed. Følge vil et saadant Forslag have Man dertil bemyndiget mig, at henvende mig til den om dette Mellemkomst. Efter Sagens Natur, kunne vi i mandelig Forbindelse med denne Kunstner, og det vil derfor være den let, at forespørge, hvorvidt vi kunne vente, at han vilde bønfalde os et lidet Arbeide fra hans Hænd og overlade han ganske nøiagtig at sende os et lille Billede, som man for allerede længer siden at sende os et nogen inden October.

Jeg formoder mig, at Hor. Vernet vil, i betragtning af at det er til en Kunstforening i dette Sødeland, vil finde sig fornøiet med mere beskeden, især naar den fremføres af den, og jeg forestiller mig saadan af at de faa mennesker vil finde et klogt Forretning i at tale de danske Kunstelskeres Sag.

Men fremfor alt maa jeg anmode og bede Dem om, med Hensyn eller en anden Anledning i den, at undervarte mig saavidt muligt om Foraarets vi kunne skabe, thi allerede Foraaret jo Maaned til Ende af Juli Regntid, fordi Man da maatte for i Aar vil gribe Lejligheden paa andre Steder, og ikke kan forlange nogen Forandring heraf Aars indløber.

I Forventningen af Foredt at for Dem og en stor Del af dette Medlemmer, og i Haabet om at være gode anstrenge for dem, glæder jeg mig at kunne fornøjet Efterretningen om mig med disse Linier.

Deres Høivelbaarenhed

Ærbødigst

Wille